

πτική των σημερινών κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών.

Μίλησαν και ξαναμίλησαν σοβαρά και μελετημένα και στοχαστικά άγκαλά τις περισσότερες φορές πού πολύ θεωρητικά παρά πρακτικά από τή μια μεριά ο Έρμονας, ο Ίδας, ο Ραμάς και ο Δούλος Δουλεύτης κι απ' τήν άλλη ο Σκληρός, ο Ζαβιτσιάνος, ο Βασιλικός, ο Γιαννιός κι άλλοι. Έμεις δέν ερχόμαστε ν' απλώσουμε εδώ κανένα σύστημα. Φτάνουν τά δυό συστήματα πού ξετυλίχτηκαν ως τήν ώρα. Τα πεινά και μέ τόν προπεύμενο σεβασμό ερχόμαστε νά φέρουμε στή μέση κάποιο σημείο πού πέρασε άπαρατήρητο, πού όμως φαίνεται σά νάναί ένα από τά πιά άξια νά συζητηθούνε στήν πορεία αυτή τής γενικής εξέτασης του πλατύτατου φυλετικού ζητήματος.

Τό εἶπε κάποτεσ ο Ίδας και παρατηρεί τώρα τελευταία ο Ραμάς πώς πρέπει νά μὴν πολυσκεπτάμαστε για τήν κοιλιά μας πρό του τελειώσουμε τó έργο μας τó Έθνικό, τó Εὐγενικό, τó Μεγάλο. Κι αλήθεια δέ μάς χρειάζεται έμάς για τó σφέρο τής φυλῆς, πού όλοι γι' αυτό φωνάζουν και πρέπει νά φωνάζουνε, μήτε ο Έγγλέζικος κοσμοπολιτικός ψυχασπονιάρης σοσιαλισμός του Δρακούλη πού μόνο τήν καλοζωία του εργατή σκοπό έχει, μήτε ο άναρχικός άντιστρατιωτικός κοκκινοσκούφωτος Φραντζέζικος, μήτε ο ψήφοκυνηγάρης Γερμανικός. Έμάς τó μίσος μας κατά του Τούρκου και του Βουργάρου χρειάζεται άκατάπαυτα νά τροφοδοτείται κι ο κύριος πόθος μάς νάναί, όπως τόσο όμορφα είπώθηκε, ο ξεσκαλωμός των δούλων αδερφών μας.

Όμως—κ' εδώ είναι ο κόμπος— πώς είναι δυνατό μ' αυτά μας τά χάλια τά πολιτικά και τά κοινωνικά νά προσμένουνε τó λευτερωμόν αυτό και τήν ένωση κατόπι τής φυλῆς; Από ποιόνε νάν τά περιμένουμε αυτά; Από τούς άχρειους λωποδυτές πολιτικούς μας πού μόνο συλλαλητήρια και στάσεις του λαού τούς ταραζουν κάποτεσ λιγάκι, για από τούς γαλαζοαιμάτους άριστοκράτες σας (πες πλουτοκράτες γιατι άριστοκρατία σκεδέν δέν έχουμε στήν Ελλάδα), κύριε Ραμά, πού σά στρείδια κολημένοι στο Βυζαντινισμό σέρνονται πίσω απ' τó άρμα των σχολαστικών δασκάλων γλείφοντας χάμου και κάνα κόκκαλο πού τούς ρίχνει μπροστά ο Φραγκολεβαντινικός ψευτοπολιτισμός, απ' αυτόνους δηλ. πού αιώνας δέ θα μπορέιτε νά τούς αλλάξεισ τήν μπάσταρδη γλώσσα μήτε τις σάπιες ιδέες και απ' τις ληστρικές συμμορίες των ρουσοφετοφάγων πολιτικών; Τό λαό τó γενναίο, τόν άδάμαστο, ναι τόν όγλο πού θα φανή σε λίγο πώς είναι αυτόσ ο αληθινά ευγενής, αυτόν πρέπει νά τόν ξυπνήσουμε, νάν τόν μορφώσουμε, νάν τόν κάνουμε νά λατρέψη αυτοσυνείδητα τή γλώσσα και τά έθιμά του, δίνοντάς του πρώτα νά τρώγη, δυναμώνοντάς του έτσι τά

νεύρα, δείχοντάς του στο τέλος τά ευγενικά, τ' άσύντριφτα έπλα τής άμυνάς του, πού δέν είναι δά άνάγκη νά είναι και φονικά πτωμάτων, γιατι πτώματα είναι οι πολιτικοί σου, οι πλουτοκράτες σου. "Αν δέν ένωθῆ ο λαός και δέ σηκωθῆ και δέ φοβερίσῆ και δέν τρέξῆ τά δόντια του, αιώνια θα τσαμπουνάν οι δασκάλιοι, αιώνια θα ξακολουθούν νά παχαινούν οι καλογέροι, αιώνια θα όργιάζουν κλέβοντας οι πλουτοκράτες και οι πολιτευόμενοι. Έναντία τής πολιτικής και τής κοινωνικής σαπίλας πρέπει νά οδηγηθῆ ο εργατής, ένῶ μαθαίνει σύγκαιρα πώς νά ζητάη τó δικιο του, πώς νά βγάλῆ τó καρβέλι. Πρέπει νά μάθῆ πρώτα πώς είναι άνθρωπος κ' ύστερα πώς είναι και ρωμιός πολίτης. "Όσο για πατριωτισμό δέν τού λείπει αυτόσ του λαού μας, άρκεί νά καλλιτερέψησ τήν οικονομική του θέση για νά λάμψῆ ο πατριωτισμός του. Γιατι όταν δέν έχει νά σφάγῆ τί μπορεί νά σκεφτῆ και τί νά κάνῆ;

Γι' αυτό τιμωτάτος είναι ο άγώνας του «Νουμά» πού χρόνια τώρα πασιρίζει ν' άνοιξη τά μάτια του λαού ενάντια στις διάφορες πρόληψές του, πού πρακτικοποιώντας τó ιδεολογικό του Παλαμά με τούς άθάνατους σατυρικούς στίχους του σπάσιμο των Άλυσιδων κοιτάζε τώρα τελευταία πώς νά ξυπνήσῆ τó λαό στο ζήτημα τής πολιτικής σαπίλας. Μά πού άγιος γίνεται ο άγώνας του αυτόσ, όταν δίνοντας σύγκαιρα χέρι στους λίγους τώρα ρωμιούς σοσιαλιστές παλεύει πλάι με τόν άκούραστο Βασιλικό για τó ξύπνημα του ρωμιού εργατή. Κι όταν τó ξύπνημα αυτό γίνεται με τέχνη, δείχεται μπόσιος κι ο φόβος μερικων σοσιαλιστοφάγων, πώς μπορεί τάχα τó εργατικό ζήτημα νά καταντήσῆ μέσο δημοκρατίας στα χέρια των διάφορων Φαρδούληδων. Είναι πολύ τολμηρό μά τήν αλήθεια και πολύ άστείο νά ζητάη κανείς για τó φόβο αυτό νά μένη ή άργατεία και φυσικά κι όλος ο λαός μαζί τής στο σκότος. Μπόσιος ο φόβος, γιατι οι διάφοροι Φαρδούληδες, καθώς τήν έπαθε ο έννας, θα διώχουνται γλήγορα και με περιφρόνηση από τις τάξεις των εργατών, άμα άποδειχτῆ πώς είναι δημοκράτοι, μά ο λαός δέ θα χάνη ποτέσ τó λίγο φώς πού είδε και τήν αλήθεια πού άγνάπτεψε σ' αυτό τó άναμεταξύ κι άς είναι κι από μακριά ακόμα.

Άπό τó τέτιο φωτισμό και τó τέτιο ξύπνημα και τή μόρφωση γενικά του εργατή πολίτη μόνο, σκεφτόμαστε λογικά, άν καρτερούμε τήν κοινωνική μας εξέλιξη και τήν άποκατάσταση τής φυλῆς μας, γιατι όταν είναι γερός ο εργατής ως άνθρωπος, θα είναι γερός κι ως πολίτης, γερός κι ως στρατιώτης, θα χαρίζε και γερά παιδιά στο Έθνος.

ΛΛΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζιτικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στερλίνας άποδοτέας εις όρισμένην προθεσμίαν ή διαρκείσ.

Table with 2 columns: Term (e.g., 1 1/2 τοίς 0/0) and Interest rate (e.g., δια καταθέσεις 6 μην. 1 έτ. 2 1/2). It lists various deposit terms and their corresponding interest rates.

Αι όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άνωμοιοι.

άν του έτυχε μια φορά νά μιλήσῆ με κάποια ύπερβολή για έναν πλούσιο, τώκαμε από καλή καρδιά. Με τήν ίδια καρδιά πολέμησε όσο μπόρεσε και στο κίνημα τής φοιτηταρίας, γιατι δέ δισταξε νά δηλώσῆ τή γνώμη του, μάλιστα στήν Ακρόπολη και στή δημοτική. Έβγαζε και μια δημοτική φημερίδα, τήν Έπιθεώρηση—δηλαδή όχι καθαυτό. Έπιθεώρησις, με σ, έγραφε ο τίτλος απ' όζω Έπιθεώρηση, με τó η τῆς, εΐτανε μόνο από μέσα. Δέν πειράζει. Κάτι τέτοια φαίνεται πώς τά φέρνει ο άέρας τής Αθήνας. Έγώ δέ λυπήθηκα πού δημοσιεύτηκε τó γράμμα μου στήν Έπιθεώρησις απ' όζω ή στήν Έπιθεώρηση από μέσα, μια κ' είναι ο Βαρλέντης άξιος όπαδός τής Ίδέας.

(άκολουθεΐ)

“Ο ΝΟΥΜΑΣ”

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Για τήν Αθήνα Δρ. 5.— Για τις Έπαρχίες Δρ. 7
Για τó Έξωτερικό Δρ. Χρ. 10.

Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες (2 Δρ. τήν τριμήνη) συνδρομές.

Κανένας δέ γράφεται συνδρομητής ή δέ στείλει μπροστά τή συνδρομή του.

10 λεπτά τó φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κιάκια (Σύνταγμα, Όμόνοια Εθν. Τράπεζα Έπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιδρομου (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδηρόδρομου (Όμόνοια), στα βιβλιοπωλεία «Έστίας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (έντίκρυ στη Βουλή).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ο καιρός και οι ξένοι— Οι δραγουμάνοι —
Τó φουτμπόλ— Παλάτι και Φιλανθρωπία —
Η Λαϊκή.

ΤΩΡΑ με τις τελευταίες βροχές ή Αθήνα φαίνεται πιο πασιμένη. Καλό κι αυτό γιατι άρχισαν τώρα νά ερχουνται οι ξένοι και δέ θα μπορούνε νά μῆς κατηγορήσουνε πώς είμαστε ακόμα βοτημένοι σε ανατολική ξέρα.

Αυτό μῆς θυμίζει πώς θα τραβούσαμε περισσότερο κόσμο άν κάναμε συστηματική ρεκλάμα όχι μονάχά για τις αρχαίότητες μά και για τόν καιρό, για τήν Αθηναϊκή λιανάδα. Θεωμοκρασία γλυκιά και σταθερή, σαν κι αυτή πού έχουμε εδώ τώρα, σε πολλή λίγα μέση τής Εδρόπης άπανετίεται τέτια εποχή. Οι Άγγλικές φημερίδες κάθε μέρα γράφουν τή θεωμοκρασία πού κάναει σία όμορφα Εδρωπαικά κέντρα. Για τήν Αθήνα δέ λένε τίποτα. Δέν μπορούσαν και οι δικοί μας ξενοδόχοι νά ρεκαμαρουν τόν καιρό κι αυτοί;

ΔΕΝ έχει ρώτημα πώς ή καλοκαιριά τραβάει κόσμο πολύ τó χειμώνα. Κοιτάξε τί κόσμος τρέχει νά ζεσταθεί στο Κάιρο και στο Νείλο. Μά για νά μὴν τρέχουμε στή γῆ του Φαραώ έχουμε παράδειγμα τήν Κέρκυρα. Έδω και κάμποσα χρόνια έγινε ρεκλάμα για τó ωραίο της κλίμα από τήν Έταιρία του Lloyd μά θαρρώ και από κάποιο ντόπιο ξενοδοχείο και τώρα γιομίζει τó νησί ξένους, πού πάνε εκεί νά περάσουνε τó χειμώνα.

Α ΘΕΛΟΥΜΕ νά μῆς ερχουνται πολλοί ξένοι πρέπει νά προσέχουμε τούς δραγουμάνους. Τις προάλλες δημοσιεύτηκε ένα άρθρο σε μια Άγγλική φημερίδα ενός πού περιηγήθηκε τήν Ελλάδα. Στην Πειραιά πήρε κάποιο δραγουμάνο, μά κείνος τόν κατάκλεψε. Φαίνεται πώς τόν πήγε και σ' ένα βρώμικο ξενοδοχείο τής Αθήνας, φυσικά για νά τόν κλέψει περισσότερο, κι ο φίλος μας άρρώστησε. Γι' αυτό μῆς κάνουν τέτια άρθρα, εύκολα τó καταλαβαίνει ο καθένας. Δέν μπορούσε ή Αστυνομία νά επίβλέπει τούς κύριους δραγουμάνους;

ΤΟ ΦΟΥΤΜΠΟΛ. Ήρθαν τά καλά παιδιά, οι Σμυρνιοί, νίκησαν και φύγανε. Οι δικοί μας παίζανε καλά, μά εΐτανε πολύ παιδιά και δέ βαρτάζανε ως τó τέλος καλά. Θαρρούμε πώς κι Αθηναίοι και Σμυρνιοί δέν τó καλοξέρουνε τó παιχνίδι. Δέν καταλαβαίνουν πώς ο καθένας πρέπει νά μένει στήν όρισμένη του θέση και νά μὴ φιλοτιμιέται νά κυνηγή τήν μπάλα για νά ξεκλέψει αυτόσ τή δόξα του νά ρίξει τήν μπάλα στο δίχτυ. Μ'όλο αυτό τó παιχνίδι εΐτανε καλό και διόλου βάνουσο. Ά λείπανε μάλιστα και κάτι φωνές και χειρονομίες ενός δικού μας θα εΐταν ακόμα καλύτερα. Μια σύσταση έχουμε νά κάνουμε στήν επιτροπή. Αφού θέλει νά διαδόσει τó φουτμπόλ γιατι δέν άνοίγει τις πόρτες τής στόν κοσμική; Όταν παίζεται φουτμπόλ, οι άξιωματικοί έπρεπε νά στέλνουν τούς στρατιώτες νά βλέπουνε, γιατι έτσι μονάχα μπορεί νά τούς γεννηθεί κι αυτοτών ή επιθυμία νά παίζουνε. Μπορεί φυσικά νά ύπάρχει και χωριστός τόπος για κείνους πού μπορούνε νά πλερώνουν και άς είναι τó εΐσιτήριο περισσότερο από